

רע"פ 9035/15 - שמש לדין וערי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 9035/15

כבוד השופט ח' מלצר
שמש לדין וערי

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-בלוד (כב' השופטת נ' אהד), מתאריך
15.11.2015 ב-עפ"ת 52734-05-15

עו"ד רמי עותמאן

בשם המבקש:

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-בלוד (כב' השופטת נ' אהד) ב-עפ"ת 52734-05-15, מתאריך 15.11.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופט י' צימרמן ב-תת"ע 5220-04-14, מתאריך 12.04.2015.

בתאריך 31.12.2015, הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש, באופן ארעי, עד להחלטה אחרת.

אביא להלן בתמצית את הנתונים הדרושים להכרעה במכלול.

רקע עובדתי

2. בית משפט השלום הנכבד, הרשיע את המבקש, לאחר שמיעת ראיות, בנהיגה בשכרות (עבירה לפי סעיפים 62(3) ו-64ד(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961), וזאת על יסוד סירובו ליתן בדיקת שתן.
 3. בתאריך 12.4.2015, לאחר שמיעת טיעונים לעונש, בית משפט השלום הנכבד גזר את דינו של המבקש. בין יתר שיקולי הענישה, שקל בית משפט השלום הנכבד מחד גיסא, את חומרת העבירה של נהיגה בשכרות, את הסיכון הגלום בה, ואת עברו התעבורתי של המבקש ומאידך גיסא, את נסיבותיו האישיות של המבקש. לפני סיום, בית משפט השלום הנכבד ציין כי המבקש אמנם הופנה אל הממונה על עבודות השירות, אלא שבעקבות תפקודו הלקוי והיעדרויותיו הרבות בתיק אחר, בו הוטלו עליו עבודות שירות, הוא לא נמצא מתאים לבצע עבודות שירות בתיק, מושא הבקשה דנן. לפיכך, בית המשפט השלום הנכבד השית על המבקש את העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה של 30 ימים; 8 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל ינהג המבקש בשכרות או תחת השפעת משקאות משכרים, או בזמן פסילה; קנס בסך 1500 ש"ח, או 15 ימי מאסר תמורתו; פסילת רישיון נהיגה למשך 24 חודשים, בניכוי ימי הפסילה המנהלית; וכן 10 חודשי פסילה על תנאי, במשך 3 שנים.
 4. המבקש ערער על הכרעת הדין וגזר הדין לבית המשפט המחוזי הנכבד. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש על שני חלקיו. בית המשפט הנכבד לא ראה לסטות מממצאי המהימנות שנקבעו על ידי בית משפט השלום הנכבד, וקבע כי הכרעת הדין נשענת על אדנים מוצקים ואין מקום להתערב בה. כן אומצה קביעתו של בית משפט השלום לפיה אין כל מקום להפנות את המבקש בשנית לקבלת חוות דעת נוספת מהממונה על עבודות השירות, וזאת נוכח חוות הדעת השלילית שהתקבלה בעניינו של המבקש בתאריך 25.03.2015.
 - אשר לגזר הדין בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי גזר הדין ראוי ומנומק היטב, וכי לא נמצאה עילה להתערב בו.
- על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד הוגשה בקשת רשות הערעור שבפני.

נימוקי הבקשה למתן רשות ערעור

5. בבקשה למתן רשות ערעור שלפני - המבקש מפנה את טענותיו כלפי חומרת העונש שהושת עליו. המבקש טוען, בהקשר זה, כי בית משפט השלום הנכבד שגה, כאשר השית עליו עונש מאסר בפועל, טרם שקיבל חוות דעת נוספת

מהממונה על עבודות שירות, וזאת מאחר והממונה על עבודות שירות לא זימן את המבקש לבדיקת התאמה וסמך המלצתו השלילית על היכרות קודמת עם המבקש בלבד. לטענת המבקש, העונש שהוטל עליו סוטה לחומרא ממדיניות הענישה הנהוגה בעבירות דומות. לבסוף נטען, כי בעת גזירת העונש היה מקום לתת משקל רב יותר לנסיבותיו האישיות של המבקש.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף אליה - הגעתי למסקנה כי דין הבקשה - להידחות. טעמי לכך יובאו בתמציתיות מיד בסמוך.

7. כידוע, בית משפט זה יעניק רשות דיון "בגלגול שלישי" רק במקרים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.07.2013); רע"פ 3101/15 אבו רמילה נ' מדינת ישראל (25.05.2015)). חרף ניסיונותיו של המבקש לשוות לבקשתו אצטלה עקרונית הבקשה שלפניי אינה נמנית על אותם מקרים חריגים המצדיקים מתן רשות ערעור.

זאת ועוד - הבקשה שלפניי נסובה, כל כולה, סביב חומרת עונשו של המבקש. ככלל, השגה על חומרת העונש אינה עילה לקיום דיון "בגלגול שלישי" בפני בית משפט זה, למעט במקרים נדירים, בהם העונש אשר הושת על המבקש סוטה סטייה חריגה ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (עיינו: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009); רע"פ 4491/14 סורן נ' מדינת ישראל (29.06.2014); רע"פ 8531/15 עליה נ' מדינת ישראל (14.12.2015)).

8. בנסיבות העניין, ובניגוד לטענתו של המבקש, העונש שהושת עליו איננו סוטה לחומרא ממדיניות הענישה שנקבעה בעניינים כגון דא (ראו למשל: רע"פ 3904/13 מוסה נ' מדינת ישראל (29.07.2013); רע"פ 8707/13 חן נ' מדינת ישראל (23.04.2014)). עוד יוער ביחס לגזר הדין, כי בקביעת עונשו של המבקש נשקלה החומרה היתרה הגלומה בעבירת הנהיגה בשכרות, בשים לב להרשעותיו הקודמות, ולכך שביצע עבירה דומה של נהיגה בשכרות בעבר. לצד זאת, בית משפט השלום הנכבד לא התעלם מנסיבותיו האישיות של המבקש, ונתן להן משקל הולם בעת גזירת העונש.

9. זאת ועוד - אחרת: סבורני, כי אין כל ממש בטענת המבקש כי היה מקום שישלח פעם נוספת לממונה על עבודות השירות כדי לבדוק את התאמתו לריצוי עונש המאסר בדרך זו. בהקשר זה מקובלת עלי קביעתו של בית המשפט המחוזי הנכבד, לפיה אין מקום לעשות כן במקרה דנא, כאשר מדובר במי שהממונה על עבודות השירות לא בא בהמלצה חיובית לגביו, והבהיר כי בעבר המבקש תפקד בצורה לקויה ביותר בעת שהיה נתון לעבודות שירות, ולא ביצע את המוטל עליו במסגרת זו (השוו: רע"ב 2221/07 שחאדה נ' מדינת ישראל (8.3.2007)).

10. לנוכח כל האמור לעיל - הבקשה נדחית.

עיכוב הביצוע שעליו הוריתי בהחלטתי מתאריך 31.12.2015 - מבוטל. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו - בתאריך 16.02.2015 עד לשעה 10:00, בבימ"ר הדרים, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון ועותק מפסק-דין של בית המשפט המחוזי הנכבד ומהחלטתי זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ט"ז בשבט התשע"ו (26.1.2016).

ש ו פ ט
